

man taler om en Revision af vore Kirkeforhold, tror da noget æret Medlem, at Landets Kvinder ikke have lige saa varm Interesse for dette Forhold som Mændene? Jeg er tilbøjelig til at tro, at de Tusinder af Kvinder her i Landet med større Kærlighed for den Sag end Mændene omfatte en Udvikling af vore Kirkeforhold. Og ser jeg hen til vort Skolevæsens Udvikling, spørger jeg: Er der nogen, der har større Interesse i, hvorledes Børnene blive opdragne, end Moderen, er der nogen, som har en varmere Interesse end Mødrene for, hvorledes Skolevæsenet er ordnet, og Undervisningen er ledet? Jeg mener, at Kvinderne her snarere staa foran Mændene. Og tage vi Spørgsmaalet om Fattigvæsenets Ordning, Spørgsmaalet om fattige og hjemløse Børns Pleje, mener jeg, at Kvinderne have lige saa varm Interesse for en forstandig Ordning af dette som Mændene, og det ikke blot ude i Kommunerne, men ogsaa ved Afgørelsen af disse Forhold her i den høje Rigsdag.

Jeg haaber derfor, at dette Spørgsmaal, selv om man til en Begyndelse har nogen Uvillie mod en begyndende Revision af Forfatningen, dog vil blive gjort til Genstand for en velvillig Prøvelse og Overvejelse i et Udvalg, og Regeringen skal selvfølgelig yde sin velvillige Bistand til, at man kunde faa et praktisk og godt Resultat ud af saadanne Overvejelser.

Piper: Den højtærede Konseilspræsident udtalte sig ret kraftigt mod det Indlæg, jeg har givet i denne Sag. Jeg tror, at hvis den højtærede Konseilspræsident i Morgen, naar Fortrykket forhaabentlig foreligger, vil læse, hvad jeg har sagt, vil han komme til den Anskuelse, at han har lagt mere ind deri, end der findes. #

Den højtærede Minister sagde, at han mente, at denne Sag skulde tages sagligt og roligt. Deri er jeg ganske enig med den højtærede Minister. Den skulde paabegyndes i Tide, sagde han. Ja, det kan jeg for saa vidt ogsaa slutte mig til, men jeg mener rigtignok, at naar denne Sag er forelagt i Aar, er det i Utide. Vi have Ting at beskæftige os med af ganske anderledes Vigtighed for Folk og Land, end denne Sag kan være i dette Øjeblik.

Den højtærede Minister var dernæst inde paa Spørgsmaalet om Forholdstalsvalg, og Kravet om dette tilfredsstillende ikke ham, „det vilde splitte Folket i Grupper“. Jeg tror ikke, at Gennemførelsen af Forholdstalsvalg vil tilvejebringe flere Smaagrupper, end der for Øjeblikket findes,

formodentlig ogsaa indenfor den højtærede Konseilspræsidents eget Parti. Jeg tror ikke, at Delingen og Uenigheden i det skjulte kan blive større, end den er i Øjeblikket. Men derimod frembyder Forholdstalsvalg jo de store Fordele, jeg allerede talte om i mit første Foredrag. Det er meget godt, at den højtærede Minister siger, at enhver har Stemmeret og vil ogsaa derigennem kunne skaffe sig Valgret ved at arbejde Mindretallet op til et Fler-tal. Men den højtærede Minister ved jo meget godt, at det i mangfoldige Valgkredse ikke lader sig gøre, og der er noget svækkende og demoraliserende for et Parti i, at det ikke kan sætte noget igennem, i at gaa forgæves til Valgurnen og i at ofre Tid, Kræfter og Penge paa dette Arbejde. Hvis man gennemfører Forholdstalsvalg enten helt, som vort principale Krav er, eller saaledes, at der bliver en Kombination af Valg i Enkeltmandskredse og Valg efter Forholdstalsvalg, saaledes som foreslaaet af Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), saa vil det give alle Mindretal Lyst til at sætte sig ind i de politiske Sager og til at arbejde med og derved yde deres Bidrag til Valget af Repræsentationen.

Den ærede Minister var dernæst inde paa, hvad jeg havde sagt om, at vi ikke vilde betale dette Gode med at opgive de konservative Garantier, der ligge i et af tilfældige Strømninger uafhængigt Lands-ting. Det vedkender jeg mig fuldt ud, og det vedkender vort Parti sig. At der er enkelte Højremænd, som den højtærede Minister nævnede, der paa Valgtribuner eller i et eller andet Foredrag have udtalt som deres private Mening, at man kunde ordne Valgene og den grundlovmæssige Magtfordeling paa denne eller hin Maade, kan ikke binde Partiet. Om de to Medlemmer, som vare Ordførere for Højre ved Behandlingen i Fjor af dette Spørgsmaal i Folketinget, vil jeg sige, at de vel lod skimte igennem, at de kunde tænke sig andre Maader at ordne Landstingets Sammensætning paa, men der er ingen af dem, der har villet gaa med til et Lands-ting, hvor man ikke havde konservative Garantier, og hvor Landstinget skulde synke ned til at blive et Lydkammer af Folketinget.

Den højtærede Konseilspræsident interesserede sig dernæst ikke saa lidt, mere end jeg havde ventet, for Højres indre Anliggender. Han talte om, at Højre havde udjaget nogle af sine mere moderate Medlemmer, eller hvad det var for et Udtryk,